

get aldeles frivilligt, hvorpaa Bedkommende ikke har det allerringeste Krav; det er en fuldkommen frivillig Anerkjendelse fra Thingets Side; men denne Anerkjendelse taber jo noget af det Opvuntrende her i Thinget, naar der føres saa vidtløftige Forhandlinger, og det med en saadan Hestighed og Vrighed, om der skal gives 1200 Rd. eller 800 Rd. i Pension. Jeg skulde derfor virkelig ønske, at de, der have Sind til at finde, at der kunde være Leilighed til at yde denne Mand en saadan Erkjendelse, ville blive staaende ved det, som een gang er gaaet her igennem Thinget, altsaa blive staaende ved de 1200 Rd. For mig stiller det sig, saaledes som Forholdene nu foreligge, ogsaa som stemmende godt overeens med de Anskuelser, som Thinget ellers erkjender for rigtige. Der er idetmindste ofte blevet yttret en Tilbøielighed til at understøtte private Foretagender, der gif ud paa at erstatte den Undervisning, som Staten ellers finder Anledning til at tage sig af. Man har f. Ex. søgt at indskrænke Undervisningen ved Landcadetacademiet og ved Søcadetacademiet, idet man netop ønskede, at den skulde gaae over til en privat Entreprise og til privat Beshyrelse, men nu er det netop Profesfor Mariboës og de faa andre Byens Skoler, der have gjort dette muligt; man har alene kunnet gjøre dette, netop fordi der bestod Skoler af denne Art.

Jeg tvivler meget paa, at, dersom man nu bevilger Profesfor Mariboe denne Pension, dette da skulde drage saa overordentligt store Følger efter sig. Jeg maa i den Henseende bemærke, at det, som idetmindste jeg for mit Bedkommende fornemmelig støtter mig paa, er, at han har forberedt et saa overordentligt stort Antal unge Mænd, der senere ere traadte ind i forskellige Embedsstillinger; der er fra hans Skole gaaet unge Mænd over til Landcadetacademiet, Søcadetacademiet og Høiskolen. At der skulde være Mange, der senere skulde kunne godtgjøre, at de havde forberedt og dimitteret til disse Anstalter 200, tvivler jeg meget paa. Jeg nægter ikke, at denne nærmere Forbindelse, hvori denne Skole har staaet til Statsanstalterne, ogsaa er en Grund, hvorfor jeg troer, at Thinget kan gaae denne Vej, som vi her ere i Begreb

med, da ellers en anden Vej havde været naturligare og ligget nærmere for Haanden. Der kan nemlig være særdeles dygtige Realskoler og særdeles dygtige Undervisningsanstalter i en By, men, forsaavidt disse nærmest tilfredsstille det communale Behov, og nærmest gaae ud paa at fyldestgjøre de Fordringer, som Communen kan have med Hensyn til Undervisningen, er det naturligt, at en saadan Understøttelse gives igennem Communen. Der kan vistnok ogsaa her i Staden være maaskee ikke saa faa, som kunne gjøre Krav paa en saadan Understøttelse, men paa en Understøttelse igennem Communen. Det er denne særegne Stilling, hvori Mariboës Skole har staaet, og hvori ikke ret mange andre Skoler staae, der gjør, at jeg troer, at man uden Fare kan baade lade Loven gaae igennem, og tillige bevilge det Beløb, som engang er antaget. Jeg troer virkelig ikke Andet, end at en bestemt Nægtelse af Pensionen er Noget, som jo meget godt kunde skee, jeg nægter heller ikke, at en Nedsættelse fra 1200 Rd. til 800 Rd. ogsaa meget godt kan skee, men jeg troer, at det gjør et noget plinligt Indtryk, at man bruger saa overordentlig lang Tid til at discutere om, hvorvidt en Mand, som man anerkjender for at være overordentlig fortjent, og for hvem man vil gjøre en saadan extraordinair Foranstaltning, skal have 800 Rd. i Pension. Jeg troer, at, naar de ærede Herrer vilde tage sig over hjemme at gjenne læse, hvad der staaer i Rigsdagstidenden, vilde de ikke kunne undgaae at faae et saadant plinligt Indtryk deraf. Jeg vil derfor tilraade, at man forkaster Undringsforslaget.

Formanden: Der er begjært Afslutning af Forhandlingen af følgende Medlemmer: C. Jensen, Necker, Jung, Gomard, Gram, Olahn, C. A. Hansen, Kayser, Brockdorff, Schøler, Jespersen, Bloch, J. Jensen, Sønderby og Walthers.

Med den paafølgende Afstemning vedtoges Afslutningen med 39 Stemmer mod 32.

Man gif derpaa over til Afstemning, hvorved: